

Sygn. akt IV CSK 289/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa M. F.
przeciwko Gminie P.
o zapłatę
oraz z powództwa wzajemnego Gminy P.
przeciwko M. F.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek pozwanej (powódki wzajemnej) Gminy P. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda (pozwanego wzajemnie) M. F. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 grudnia 2019 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący po wniesieniu skargi kasacyjnej zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 2020 r. został wezwany do uzupełnienia jej braków, poprzez uiszczenie opłaty od

skargi w terminie tygodniowym, z zastrzeżeniem rygoru odrzucenia skargi kasacyjnej (k. 661 i nast.). Została więc prawidłowo wdrożona procedura naprawcza, określona w art. 130 § 1 k.p.c.. Wezwanie to zostało doręczone w poniedziałek dnia 20 kwietnia 2020 r. (k. 663). Opłata została zaś uiszczona w dniu 28 kwietnia 2020 r., przypadającym we wtorek („Data wpłaty” na k. 664), a zatem w pierwszym dniu po upływie tygodniowego terminu na uzupełnienie tego braku skargi kasacyjnej, co powinno skutkować zastosowaniem rygoru zastrzeżonego dla niewykonania tej czynności w terminie. Podobna sytuacja wystąpiła przy uzupełnianiu innego braku formalnego skargi kasacyjnej, dotyczącego złożenia pełnomocnictwa do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Wezwanie do uzupełnienia tego braku w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej doręczono dnia 15 czerwca 2020 r., przypadającym również w poniedziałek (k. 678), zaś pełnomocnictwo złożono w dniu 23 czerwca 2020 r., to jest we wtorek (k. 677). Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 165 § 1 k.p.c. terminy oblicza się według przepisów prawa cywilnego. Zgodnie zaś z art. 112 k.c., termin określony w tygodniach kończy się z upływem dnia, który nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Niewątpliwie zatem zarówno wniesienie opłaty od skargi kasacyjnej, jak i uzupełnienie kolejnego braku formalnego, nastąpiło z uchybieniem terminu.

Jak stanowi art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Przez skargę nieopłaconą, o której mowa w art. 398⁶ § 2 k.p.c., należy rozumieć wyłącznie taką skargę, która nie została opłacona mimo wezwania sądu do jej opłacenia oraz taką, która wprawdzie została opłacona, ale po upływie terminu określonego w tym wezwaniu (zob. np. postanowienie SN z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt I UZ 53/15, www.sn.pl).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek pozwanego (powoda wzajemnego) o zasądzenie kosztów procesu za postępowanie przed Sądem Najwyższym podlega oddaleniu. Odpis skargi kasacyjnej został doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 5 maja 2020 r. (k. 665), a odpowiedź została wniesiona w dniu 5 czerwca 2020 r. (k. 675), więc po upływie terminu na złożenie odpowiedzi, gdyż zgodnie z art. 398⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi. Wniesienie odpowiedzi po tym terminie nie wywołuje zatem skutków w postaci zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego.

jw